

דפי עירן

"ליהודים הייתה אורה" אמר רבי יהודה:

אורה - זו תורה.

וכך הוא אומר:

"כי נר מצוה ותורה אור" [מגילה ט"ז]

לזכרה של: אורה מושקוביץ ע"ה
משואות יצחק

במפרשים

יו"ל ע"י מ.מושקוביץ * משואות יצחק 79858 ד.ב.שדה-גת * טל': 08-8616173 * פקס: 08-8616174

פרק עקב

שסתובב שיאבדו מן הארץ, אמר בעדרתי וגנו פרוש בורני מתרה בכם כי אבד תאבדון ופירוש בתחלה אבדה אמת תאבדון, והוא שתהיו בגויים חסרי היסוד ששישבחם ה' מהם ויהיו בגויים, ואנו בגויים אשר ה' מאבד וגו' בן תאבדון זו אבדות עצם, וכי זה פבת בגויים גמישת למלחה לומר דמיון אבדה שייהי בגויים גמישת למלחה לדמיון אבדת הגויים עצמן מן הארץ, ואומרו עקיב וגו' פרוש בין שאון תורה הא לא מפרק שאם יש להם תורה הנוגם שייהי עובדי עבודה תורה פעםך להם, והוא מה שדקדק לומר בקהל ה' וכבר העירונית בכמה מקומות שככל מקום שזיפר קול ירבר על התורה:

פרק ח' פסוק יט': יט-כ) אבד תאבדון וגנו בגויים וגנו. עיריך תאבדון, עוד לפה האריך לדמות ולומר בגויים וגנו, עוד לפה הזכיר לומר לבסוף פעמי' בין תאבדון ולא סמך למזה שאמר בתחלה אבד תאבדון שעליו חוזר מאמיר בגויים וגנו, אכן יתבאר הפחות על ערך אומרים ז"ל (ירושלמי תיגנזה פ"א ה"ז) שלאחר קרבנה ירושלים אלא על שבתלו בה דברי תורה, והגמ שחיי עובי עבדה תורה אם היה לזרם תורה לא היתה נחרצת באומרים ז"ל, ומעתה יש מקום להרשי ולעביד עבודה תורה ולהערים למד תורה כדי שתגן עליהם לבב יאבד, זהה בא המאמר כאן בשפה להנרות על עבודה ע"ז

א. אור החיים

הנתקה

1. סלערן לואה כאן ספקיין קהילית זמליין, אה גן?
2. סלערן לואה מוכן ספקיין קהילית זמליין, התוכן מספק את ההקלחת?
3. איך מוכן ספיאז מואה יפלען ציינט זאגת זאה?
4. אה הסכלן ספיאז מאה: "ספויים" ואה לה איסוי?

* * *

ב. חוספת ברכה.

פרק י' פסוק ייח':

ואוחב גור לחת לו לחם ושמלה (י' י"ח) במ"ר פרשה ויצא (פרשה ע'), אונקלוס הגר שאל לאחד החכמים כתיב בתורה, כי ה' אליהם אהוב גור לחת לו לחם ושמלה, האם כל אהבתו לגר תחולט בלחם ושמלה, והшиб לו החכם, כי גם יעקב אבינו לא בקש יותר מן: לחם לאכל ובגד לבוש, כמו שאמר, ונתן לי לחם לאכול ובגד לבוש (י"ט וצא).

והנה לכארה תשובה זו אינה מספקת, כי האם שיעקב הספק במעט, لكن באחבות ה' את הגר יתנו לו גם כן רק הספקה מוועטה, והלא מדריך האוחב להנאות את אהובו בחימם ורחבים ביד רחבה, אך לעיל בספר בראשית בחלוקת פרשה ויוצא בפסק הנוכר בארכנו שיש חילוק גדול בין לשון "לחם לאכל ובגד לבוש" שאמר יעקב ובין לשון לחם ושמלה שבפסק זה, כי הראשון הוא רק על צד החברה והצמצום, רק להשקיט הרעבון ולכוטות הערום השני על צד הגדולה והכבד, ובא זה שם בכאר רחוב ובריאות נאמנות.

- מ'סוקה*
1. **יכאורה אתה הקראי מפסוק?**
 2. **אתה הימת קראי מפה לך רקיון מהך ואת הימת מזקמת החכם?**
 3. **מה פלערנו כיין אקיינה?**
 4. **איך הוא נפקד ואחמי נסיך דת?**

* * *

ג. רמב"ן.

פרק י' פסוק כא': (כא) וטעם הוא טהacketך והוא אלהין, הוא יהיה ההלמתו, שתנתן כל ההלמת אלוהי אותו תħallil תħmid ולבבך לא תħallil לא תħonן יħallilך לפסלים³⁹, ולא אל האלהים והאדונים הנוכרים⁴⁰. או יאמר הוא תħallilך. צבוי אתה מħollol⁴¹ על כל העם, כלשון כי תפארת צומת אתה⁴², כי עז ומעוני⁴³, הדיא אלהיך, דיחד צמו עלייך שתחיה לו לעם והוא היה לך לאלהים⁴⁴, ולא בשאר האומות אשר הוא להם אלהיך אשר הילך להם, כמו שפירושתי⁴⁵ כי עשה עמק הגודלות והנוראות שמהם תכיר כי אתה חבלו ונחלתו, ועינוי תħallil לך לטוב:

מ'סוקה

1. **קדא זמ את המפסוק, איך הייתה מפסוק גמרא?**
2. **הו מילאנו הילאנו?**
3. **מפילאנו העני - מהו הילאן - מס פלערנו את העני כוין גמא יאלגן?**

* * *

ד. רש"י.

פרק יא' פסוק יד':

(יד) **ונתני מחר ארצכם, עשיהם מה שעלייכם, אף אני עשית מה שעליי**⁴⁶. בטענו, בלילות, שלא יטריחו אתכם. דבר אחר בעתו בלילי שבתות⁴⁷, שהכל מצוין בבריתם, יורה, היא רביעה הנופלת לאחר הרוירעה שמרוחה את הארץ ואת הזרעים⁴⁸. ומלךשה, רביעה היורדת שמור לקצין למלאת התהווואה בקשיטה. ולשון מלkosha דבר המאהר, כדמותם: והיה העטופים לבנן⁴⁹, לקישא. ד"א לנין נקראת מלkosha שירודה על המילילות ועל התקשין⁵⁰. ואפסת דגנך, **ואתה תאספו אל הבית ולא אל אויבך, בעניין שנאמר: והיה אם זרע ישראל זגנו**⁵¹.

מ'סוקה

1. **את אחצצ כה"י קבוץ הילאן?**
2. **איך הוא אחמי ואספיק את: "קצתן"?**
3. **הו מילאנו קבוץ: "איסכת פלך"?**
4. **קבוץ הילאן נסוק נסוק שופוית פרק י', אה קז"יק קרי טם?**

* * *

ה. באר יצחק - פירוש על פירוש רש"י.

פרק יא' פסוק יד':

ה' ביאור זה לעזיר טכבר

נתקשר רבנים בעניין יעד היכר והעונג בספר תורה האלקים שהיה גסמי ומזה עקרו הפקידים צאן צם סבר דזונש רוחני ביל. אבל באמת כתיש הרמב"ם זיל כתסביר וחאונש הנדיי שבתורה הוא ציד וזה שבケבלת צול מצות השיטות ועבדותיו יטورو מתנו הטענויות המטידים את האדים ומשבתיים אותו מן עבדות הבורא בית לרוב המכיאוב הצעיר והפרדא

להספיק מחסוריו, ובזהבך אם ננתן מותרות מודא שמייט גפודוק צול חלילה בהזדר התבלית יעדך נס האמצע וסביר אורתנו חלילה רעבתן יבצורתה זה תמציה דברי קדשו. ולפ"ז יזודים הטוביים הנזכרים כאו איןם לשוכר بعد מעשה הטוב רק עד זה. כי אמרו הן טורה זרכי החומר ישכיחנו מטעוק בתורה וממצוות. אתם עשו את שלכם וגם אני עשוה את המוסל עליכם לעוזרכם על ככת, כי אין אשוחה אתכם לשטוד מצוחה אם אין ספוק בידכם, זה הביל בביואר וזה (זהה בעתו) פידוש בעתו, בעתה שהזרעים זריכים למכור ולא אחיב שיחרי הנשם ללא הוועיל. אבל חוליל אמרו שבכללו זה עת יוחר מוגבלת זהא שירדו בפת הזרען הזה בלילות ולילי שבתוות: (זהה ואספה) מה שאמר כן ואספה ונגר וכן מה שאמר להלן ואכלת ושבעת איינו נפל על יעוד הטובה, כי אסיפות דגש וחירוש ויזהר הוא מעשה ידי אדם. ויזהר הטוב הוא זמירות וגדול תבאות הללו. וכן האביבה נמשך מרבות התברואה. וכן פידשו זיל שמה שאמר כן, ואצת עוניינו שתאסתהו אחת ולא אריבך. ובבחינה זו הוא מיעוד הטובה. וכן מה שאמר להלן ואכלת ושבעת הוא ברכת המזעים שבטעט שתחכל מן השם תשבע:

.ptofe

1. פק"ע הראעון אונריך את כלערין נאל, אה קיא?
2. ref מזקה ריקותה הוא אקייא כנסיעת את קאלி הראק"ט, איך וכאה צועה הראק"ט
3. איך קאיי גאנכל?
4. איך הוא אומיה את האילע: "קאמנו"?
5. אה! הנטלטן פאלע: "ויאז הנטקה" וקייק הוא קאל לנט פאל?
6. אה! קאותה "גראט האזימ"?

* * *